

N O O R D - H O L L A N D S C H E C O U R A N T.

Dieu et mon droit.

DEZE COURANT verschijnt te **AMSTERDAM**, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; **franko** door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer **COURANT**.

WOENSDAG, 24 MEI.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 23 Mei.

Gisteren zijn in de Tweede Kamer de algemeene be-
raadslagingen aangevangen over het 4de Hoofdstuk van
de armenwet, dat handelt over het *subsidiestelsel*.

De heer Thorbecke, 'tgeen hij zelden doet, opent de discussie. Hij onderscheidt twee soorten van subsidie: 1°. onderstand verleend aan bijzondere instellingen, tot een bepaald doel opgerigt, keurt hij goed. 2°. onderstand geschonken aan besturen van algemeene diakonale armverzorging keurt hij af, zoowel van den kant der burgerlijke overheid, die subsidie verleent, als van den kant van het bijzonder of kerkelijk armbestuur, dat subsidie ontvangt. Intusschen, wij vinden de bezwaren van den bekwaamen spreker al zeer ligt. Hij meent dat de *burgerlijke* overheid *publiek* geld zelve moet besteden, en dat aan anderen *niet mag* overlaten. Waarom niet, als een ander beter geschikt is, om dat geld doelmatig en met vrucht in 't belang van 't land te besteden? De heer Thorbecke hangt een waar, en daarom schrikbaarend taferel op van 'het toenemend papiergeld, waarvan hij, gelijk wij, de oorzaak zoekt en vindt in het verbroken evenwigt tusschen de vraag en het aanbod van arbeid, ten gevolge van de groote ontwikkeling der vrije industrie. Hij betoogt daarom de noodzakelijkheid van den Staat, dat hij *hij* de behoeften aantrekke, opdat de beschaving en de zedelijkheid dier verarmde klasse behartigd worden. Wij geven hem dat volkomen toe, maar komen daarbij tot eene andere konkluzie. Hij gelooft dat de Staat-zelf zedelijkheid en beschaving moet aankweeken. Hoe? Door eenige algemeenheden? Wat is beschaving en zedelijkheid? Is de maatschappij te beschaven en zedelijk te maken zonder 'leerstellige' godsdienst? Immers neen. Dan moet de Staat zijne toevlugt nemen tot de godsdienst, dat is de kerkelijke diakonien, opdat de aalmoes niet slechts aalmoes zij, maar tevens de hoogste *beschaafde* worde, die beschaving en zedelijkheid aankweekt. Dit, voor zoo ver zulks de burgerlijke overheid betreft, en wat in de kerkelijke en bijzondere instellingen betreft, hij meent dat de subsidien die verbasteren. Ook in dit gedeelte van zijn betoog bepaalt zich de spreker met zulks op *andere* manieren te stellen; een bewijs kunnen wij in het *besluit* verslag niet vinden. Het ware ongetwijfeld te wenschen, dat de fondsen, ter armenverzorging benodigd, niet voor een gedeelte moesten worden gevonden uit de belastingen. Maar dewijl zulks nu eenmaal niet het geval is, en de belastingen te hulp moeten springen voor de vrije giften, zoo is het beter, zoo als wij boven hebben aangetoond, dat zij worden besteed door hen, die daaraan 'een moralizerenden invloed kunnen paren, dan door Staatsarmverzorger, die niet anders kunnen dan het ligchaam voeden. Intusschen, alvorens zijn laatste woord over de subsidien te zeggen, zal de spreker afwachten wat men over de waarborgen, in het ontwerp voorgesteld, in 't midden zal brengen.

Ook de heer Elout van Soeterwoude bestrijdt het subsidieestelsel van zijn standpunt. Hij stelt een alternatief, dat niet konkludeert, omdat er een middenweg is. Hij zegt dat de Staat al of niet controle zal houden over de verleende subsidien. In het laatste geval vervalt de waarborg voor den Staat. Wij stemmen 't toe. Maar in 't eerste geval? Dan zijn de liefdadigheid haar karakter van liefdadigheid verliezen, door gebrek aan geheel onafhankelijkheid. En dit betwisten wij en ontkennen wij formeel. Wijders betooft de spreker de schadelijkheid van 't subsidieestelsel in 't algemeen. Hij wijst op de zoo bekende Mevrouw *Widdowater*, die in der tijd voornemens was een 'ton' zonds aan de diakonale armen te verhuuren, maar het liet, omdat zulks slechts aan de stad zou laten; 'geen waarlijk al een zeer zonderling houden'. Hij beweest om zich van een liefdewerk te onttrekken, om onze begrippen van liefdadigheid te oordeelen, zonder wij vermoeden, dat het voornemen niet zeer ernstig gemeend was. Maar wat daarvan ook zij, wij willen niet ontkennen dat het subsidieestelsel schadelijk werkt; men meenen wij, in strijd met den spreker, dat het een *moedwillig* kwaad is. En zeer zeker achten wij noch de protestantsche, noch de katholieke kerkbode in staat, om de subsidien binnen een tijdvak

van zeven jaren te kunnen ontbeeren. De toestand van onze maatschappij is daar niet naar, noch onder het stoffelijk noch onder het zedelijk opzigt. De geoefende spreker hangt een bevallig tafereel op van de liefdadigheid, die zal verlevendigd worden, als de Staat de subsidien binnen zeven jaren tijds intrekt. 't Is aange naam geschilderd; maar de werkelijkheid ontbreekt. 't Is grootendeels fantazie en speling der verbeelding, prijzenswaardig in beginsel, maar gevaarlijk in de praktijk.

De heer Zijlker heeft geen bezwaar tegen het subsidie-stelsel in het algemeen, hij geloóft het onmisbaar; maar wel tegen 't stelsel, zoo als het daar ligt. Hij hoopt dat het uit den weg zal worden geruind.

De heer Wintgens is voor het stelsel der Regering en tegen de gedwongene vermindering van het subsidie-stelsel. Hij vindt in de wet bemoeijelijking van het subsidie-stelsel en waarborgen voor het goed gebruik der subsidiën. Met genoegen ontmoeten wij bij den spreker eene bemerking omtrent de armenwet, die in Ierland werkt. Zeer juist is het gezien, als hij de vermindering van de be-deelden in Ierland niet toeschrijft aan de wet, maar aan de onregtvaardigheid van Engeland, dat door hongersnood en verhuizing de arme bevolking in Ierland op de helft heeft verminderd.

De heer van Nispen van Sevenaer, die zich in deze discussie waarlijk verdienstelijk maakt en het onderwerp meester is, waarschuwt tegen het gevaar, dat uit het intrekken der subsidiën moet ontstaan. Het subsidie-stelsel is, zegt hij, in ons land sinds eeuwen inheemsch. Het besluit van 2 Aug. 1808 is niets anders dan de bevestiging van 't geen bestond, reeds ten jare 1619, blijkens een plakkaat, dat hij voorleest. Hij trekt niet den heer Schimmelpenninck van der Oije, die reeds vroeger daartegen niet veel indruk heeft gewaarschuwd, dat als de armverzorging alleen aan de diakoniën wordt overgelaten, dit in vele streken leiden zal, om aan de gezindheid der minderheid veel te onthouden, of dit als een middel tot propaganda te bezigen. Hij dankt den heer Schimmelpenninck voor de rondhorstige verklaring. Wat de bedoelde spreker heeft bijgebracht is, als een gevolg van den toestand, op meerdere plaatsen het geval. Na den storm der tijden ging alles voor die gezindheid verloren: kerken, instellingen, bezittingen, enz. Alle baten en voordeelen werden voor die gezindheid afgesloten. Ook in latere tijden werd er voor die gezindheid in Nederland en de overzeesche bezittingen niet veel weggelegd. Met het oog op die omstandigheden is het dus niet te verwonderen, dat die gezindheid op sommige plaatsen meer behoefte heeft dan anderen. Hij merkt nog op dat het grootste gedeelte van de subsidiën strekt voor die protestantsche armen, die geene geloofsbelijdenis hebben afgelegd. Dit is hij andere gezindten niet of veel minder het geval. En, zoo strekt de algemeene onderstand in venredigheid tot de algemeene behoeften van alle gezindheden. Zijne slotsom is deze, dat de subsidiën niet al te zeer moeten worden bezwaard en bemoeijelijk.

De heer van Goltstein betwist zoo de economische politieke beschouwingen van den heer Thorbecke, als de verplichting van den Staat, om zich met de armenzorg te belasten. Hij zal omtrent het subsidiestelsel, in deze wet vervat, den loop der discussie afwachten.

De heer van Eck is overtuigd dat subsidiën noodzakelijk zijn; maar hij wil ze, wat zeker allerverderfelijkt werken zou, niet uit de Gemeentekas, maar uit de Staatskas nemen.

De heer Hagenholtz doet opmerken, dat hier spraak is van toelagen te verlenen door de burgerlijke besturen aan de kerkelijke; hij nu kent gemeenten, waar de kerkelijke instelling toelagen geeft aan de burgerlijke. Hij vraagt of dit onder deze wet mogelijk zal blijven. Hij ziet in het voorstel bezwaren, die hem daartegen zullen doen stemmen.

De minister van Binnenl. Zaken betoogt nogmaals, dat het onmogelijk is de onmisbare behoeften aan subsidies te ontkennen. Zij zijn een kwaad, maar de wet traecht ze te beperken, zooveel als zulks thans raadzaam is.

De heer Mackay heeft de kwestie der subsidien altijd beschouwd buiten de kwestie der Erediensten. Hij bestrijdt ze in 't algemeen. En daarom moet hij aan den

heer van Nispen zeggen: uwe eigene Kerk zal onder de subsidiën lijden. Wij mogen de gemoedelijkheid van den heer Mackay niet betwijfelen. Wij zijn aldus zeker, dat hij geene bijoomerken heeft gehad, ontleend aan de godsdienstige partijschap. Maar het is eene andere quaestie, of zijne „vrienden“ daaraan wel geheel vreemd zijn gebleven. Daarna worden de algemeene beraadslagingen gesloten, en komen de amendementen van den heer Elout in discussie. Zij worden met grootte meerderheid verworpen, zoo als onder blijkt uit het beknopt verslag der zitting. Insgelijks wordt een amendement van den heer van Heiden Reinestein, dat met de amendementen van den heer Elout *verder* te vinden is, met grootte meerderheid afgestemd. De artt. 59, 60 en 61 worden aangenomen, met eene geringe wijziging in de twee eerste artikelen, zoodat het gewigtig vraagstuk der subsidiën daarmee is uitgemaakt.

Alnu is het 5c Hoofdstuk aan de beurt. De artt. 62, 63, 64 en 65 lijden geen bezwaar. Maar art. 66 des te meer. De heer Boeije meent daarin te zien de huldiging van verpligten onderstand. De heer van Rappard wenscht de kosten van de *dépôts de mendicité* te doen dragen voor gezamenlijke rekening van Staat, provincie en gemeenten. De heer Vening meent, dat alléén de gemeente daarvoor aansprakelijk moet zijn. Na eene korte verdediging van den minister, die verzekert de zaak in gezette overweging te zullen nemen, wordt art. 66 verworpen met 37 tegen 23 stemmen, en de zitting tot heden verdaagd, ten einde den minister tijd te geven, om in zijn ontwerp de noodige wijziging te brengen, door afstemming van art. 66 noodzakelijk gemaakt.

De redevoering van den heer Schimmelpenninck van der Oije, waarop de heer van Nispen van Sevenaer heeft gewezen, was kort en bondig. Wij nemen daaruit over datgene, waarop de heer van Nispen vooral het oog had. Volgens het *Bijblad* van de *Staats-Courant* zeide de heer Schimmelpenninck onder anderen het volgende:

»Mijn tweede speciale voorbeeld stel ik tegenover hetgeen de redenaar uit Tiel (de heer de Kempenaer) heeft gesteld. Ik beaam het voorbeeld door hem aangehaald, en ik juich toe hetgeen in de door hem bedoelde stad is gedaan; noodeloos was men daar, waar vele vermogenden wonen, overgegaan om het subsidiestelsel uit te breiden. Te regt is men daar van een verkeerden weg teruggekomen; maar men heeft toch begrepen dat men niet onvoorwaardelijk kon doortasten, dat er voortdurend een zeker subsidie noodig was, en aldaar in het gezegde niet kon worden voorzien, wanneer niet aan gezindheden, tot welke weinig vermogenden behooren, van wege het gemeentebestuur, eenige hulp werd gegeven. Maar ik stel daartegen over eene andere gemeente, niet ver van de bedoelde gelegen en ook niet minder talrijk; daar wonen 15,000 zielen van de Roomsche-katholieke gemeente en tusschen de vijf en zes duizend ingezetenen, die protestantsch zijn. Het vermogen bevindt zich te dier plaatse voor het grootste gedeelte in handen van de Protestanten. Wanneer men dus hier de zaak uitsluitend aan de diakonien overlaat, dan is het mogelijk dat men er hier en daar een Samaritaan zal vinden, die ook zijne medemenschen van andere gezindheden zal helpen; maar de regel zal uit den aard van het diakonale wezen moeten medebrengen, dat vele lieden hulpeloos zullen blijven, en dan blijft er voor hen alleen over, of te emigreren, of te stelen, of den hongerdood te sterven, of wel, en aan dit beginsel of middel wil ik evenmin gehoor geven — eene propaganda. Ik ben de leer toegedaan dat er geene betere godsdienst dan de protestantsche is, en ik leef in het vertrouwen dat, wanneer die leer de waarheid verkondigt, allen vroeg of laat tot die kerk zullen overgaan. Maar ik eerbiedig de denkbeelden van anderen, en indien ik ze gaarne zag toetreden tot hetgeen mij toeschijnt het betere te zijn, wil ik toch niet door vrees voor den hongerdood de wapenen in handen krijgen om hen te dwingen in te gaan; dat middel acht ik verkeerd en ik meen dus dat wanneer wij, gelijk de wet het bedoelt, niet langer medeburgers, maar onze medemenschen willen helpen, het de plicht is der maatschappij om die medemenschen ook uit de staatskas of de gemeentekas te

helpen, onverschillig welke gezindheid zij zijn toegedaan."

De protestantsche reactie, die van tijd tot tijd in Engeland weder het hoofd opsteekt tegen de Katholieke Kerk, wordt dikwijls, hetzij opzettelijk, hetzij ter goeder trouwen gevolge van verkeerde inlichtingen, als een noodzakelijke uitkomst opgegeven van de wijze waarop door Rome de hiërarchie in dat rijk is hersteld en georganiseerd. Vooreerst beweert men dat de persoon van den Kardinaal-Aartsbisschop van Westminster, Mgr. Wiseman, niet aangenaam is aan het Engelsche gouvernement en de aristocratie van dat land, en dat de Paus verkeerd gehandeld heeft met zijne benoeming; doch men vergeet dat het Hoofd der Kerk, beter dan iemand, de behoefte van het Katholicismus in Engeland heeft doorzien, en dat de goddelijke wijsheid der Kerk zich niet regelt naar de voorschriften eener bekrompen en eigenbatige mensche lijke omzigtigheid. Voorts wil men dat de publieke opinie door de handelingen van den H. Stoel te veel geschokt is, en wat dies meer zij.

Neen, de protestantsche reactie is niet het gevolg van de wijze waarop de hiërarchie georganiseerd is, of van de tegenwoordigheid van dezen of genen persoon te Londen, maar haar eenige oorzaak is het bestaan van den aartsbisschoppelijken zetel van Westminster. Het is alleen de voortgang dien het Katholicismus maakt, welke den wrevel gaande maakt der publieke opinie, verblind door de dwaling. Ziedaar de eigenlijke quæstie. De dwaling kon het vergeten noch vergeven dat de Kerk herleeft, en het is daarom dat de dwaling alle krachten inspant om een storm te ontketenen, in staat om het jeugdig leven der Kerk op nieuw te stuiten. 't Is waar dat de reactie dagteekent van het oogenblik van de herstelling der hiërarchie, maar juist omdat deze gebeurtenis duidelijk aantoonde dat er nog een zedelijk gezag in de wereld bestaat, aan hetwelk Engeland sinds lang niet meer geloofde.

Noch het publiek noch het gouvernement had het minste vermoeden, dat het Katholicismus reeds zulke vorderingen gemaakt had onder het volk, en het onvermijdelijk was dat zijn geestelijk bewind moest georganiseerd worden. Noch minder denkbeeld had men van de magt, die met een enkele pennestreek al de oude katholieke bisschopszetels van Engeland vernietigt, terzelfder tijd dat zij eene geheel nieuwe organisatie in het leven roept. Er was niemand in het gansche land, die veronderstelde dat de Paus het vermogen bezat tot het volvoeren van zulk een daad van gezag. En, eensklaps, te midden der vreeselijkste onrust van Europa, en terwijl de Paus van alle kanten door de ook uit Engeland opgestookte en betaalde revolutie besprongen werd, is die daad met al de goddelijke majesteit van het hoogste gezag volvoerd, en geheel Engeland heeft tot in het diepst van zijn organismus er van getrild. De herstelling der hiërarchie deed de trotsche burgten der Koningin en de paleizen harer edelen van verbazing sidderen, terwijl zij terzelfder stond de hutten der armen bewoog. Burgten, paleizen en hutten stonden tegen haar op. Een lange kreet van verontwaardiging, zoo men 't heette, werd vernomen, en van alle kanten werd de eisch gehoord, dat men op Englands vrijen bodem geen Roomsche bisschopszetels kon of zou dulden, en, onder dat geraas-zelf, werden die zetels voor altijd gevestigd.

De protestantsche reactie, die zich weder tegen de Kerk aankant, is niets anders dan de eeuwige worsteling van de dwaling tegen de waarheid, en die bij elke concessie, welke de Kerk zou willen verleen, zich steeds op nieuw en weder onder andere voorwendsels zal vertoonen.

Voortreffelijk is hetgeen door pater Newman reeds in 1852 over een en ander gezegd is. Wij willen hier eenige zijner woorden laten volgen, waarin hij de hoop en de bekommernis der Katholieke Kerk van Engeland en de niet te voorkomen reactie naar waarheid afschildert. Wij twijfelen niet, of onze lezers zullen in deze schildering bijna letterlijk den gang der gebeurtenissen wedervinden, welke het vorige jaar bij ons, onder de inblazingen eener verouderde en teruggezette politieke partij, op godsdienstig terrein, hebben plaats gegrepen, in de hoop, om door middel van het opgewekte fanatisme der menigte, zich van het verloren gezag weder meester te maken.

Dr. Newman schrijft:

De edelste pogingen van het mensche lijk genie, de verzoeken welke het gemaakt, de wijd om zich grijpende invloed dien het uitgeoefend, de natiën welke het heeft beschonken, de Staten welke het gesticht heeft, dat alles overleefde het genie, vele eeuwen zelfs, en toch eindelijk neigen ook deze dingen ten val, en die val is eene volkomen ontbinding.

De magten dezer wereld, de vorsten, de dynastieën worden vroeg of laat terug gebracht tot niets, zij hebben hun onherroepelijk doodsnur. De Romeinsche overwinnaar stortte tranen over het lot van Karthago, wijl hij in de verwoesting dier stad, eenmaal de geduchtste mededingster van Rome, het voortteeken aanschouwde van Rome's val; en ziet, ten laatste is de koninklijke stad op hare beurt bezweken onder het wig en de verantwoordelijkheid van zoo veel misdaden en zoo veel roem, ge-

durende eeuwen bij eeuwen als bergen over de afgeleopen eeuwen open geteld.

De mensche lijke sterfelijke werken zijn troek; zij sterven gelijk hij en ze hebben geen kracht van vernieuwing in zich.

Maar wat gebeurt er, maar wat gaat er thans om in Engeland? De verbazing en de ontroering die zich alom vertoonen, zeggen dat er in dit land iets buitengewoons wordt volbragt. Zoo wij niet dicht genoeg bij het tooneel der handeling stonden om te zeggen wat er voorvalt; zoo wij een andere planeet bewoonden en we beschikken konden over volmaakter mechanische middelen dan men hier op aarde heeft uitgevonden om te bespieden 't geen op een anderen wereldbol geschiedt, en zoo we dan onze blikken vestigden op Engeland, wij zouden aangetrokken worden door het zien van een verschijnsel even wonderbaar als een dier verschijnselen, welke de sterrekundige in de fysieke wereld waarneemt. Wij zouden eene nationale schudding ontwaren bijna zonder gelijken, hevig — zoo niet in de bedoelingen der menschen, ten minste in hunne daden — dan sedert eeuwen hier plaats greep.... Onze nieuwsgierigheid zou dat verschijnsel juist doorgronden, door te denken dat het eene gebeurtenis moet wezen, zwanger van stormen... en zoo is het.

Hetgeen er gebeurt is de invoering van iets nieuws, is, mag ik zeggen, een wonder in den gang der mensche lijke gebeurtenissen.

De fysieke wereld vernieuwt zich van jaar tot jaar; maar de politieke orde vernieuwt zich niet, keert nooit terug; ze gaat steeds zich ontwikkelende voorwaarts; maar er is voor haar geen achteruitgang....

De oorzaak dier vervoering, van dien nationalen kreet, is deze, dat het verleden is terug gekeerd; is deze, dat de dooden tot het leven terug komen. De troonen zijn omvergeworpen en niet weder opgericht; de Staten leven, sterven en hunne sporen vindt men niet weder dan in de geschiedenis. Babylon, Tyrus, Ninive, zijn groot geweest en zullen hunne grootheid nooit terug vinden. De kerk van Engeland is geweest, daarna heeft zij opgehouden te zijn; maar zij is op nieuw tot het leven terug gekeerd. Ziedaar de gebeurtenis welke de kreeten der menigte uitlokt. Dit is het aanbreken eener tweede lente; dit is in de zedelijke wereld eene herstelling, gelijk aan die welke er ieder jaar in de fysieke wereld plaats heeft.

De val der oude kerk was iets tegenstrijdigs, en echter, wel beschouwd, lag het in de orde der natuur! Hare wedergeboorte is een ander soort van wonder; want zij behoort tot de orde der genade; en wie kan op wonderen hopen, op een wonder gelijk dit? Heeft de geschiedenis er een te toonen gelijk dit? Ik spreek met omzigtigheid, maar bij mijn weten is er geen tweede voorbeeld van.

Een nieuwe tempel is verrezen op de puinhoopen van den ouden. Canterbury heeft zijn tijd gehad. York, Durham en Winchester zijn verdwenen. Het is smartelijk geweest zich van die zetels te scheiden. Wij houden ons vast aan het visioen der verloren grootheid, en we kunnen niet gelooven, dat die zetels tot niets zullen worden. Westminster en Nottingham, Beverley en Hexham, Northampton en Shrewsbury, zullen, zoo de wereld blijft bestaan, namen worden even welluidend voor het oor, even teeder voor het hart, als de glorie welke ze verloren hebben. Er zullen heiligen uit voortkomen, zoo God het wil, nieuwe leeraars zullen de wet aan Israël geven en apostelen zullen zijn volk tot hoete en gerechtigheid roepen, gelijk in den beginne.

Ja, zoo het de heilige wil Gods is, zullen wij niet alleen heiligen, leeraars en apostelen hebben, maar ook martelaren, die Englands bodem op nieuw aan God zullen wijden. Wij weten niet wat ons boven het hoofd hangt; wij zijn opgeroepen tot een groot werk, 'twelk ons met blijdschap vervult; maar de kracht der vijanden van God is geëvenredigd aan Zijne genade. Zij hebben ons begroet gelijk de leeuw zijn prooi begroet. Misschien dat zij met der tijd zich aan onze tegenwoordigheid gewennen, maar misschien ook dat zij nog meer verbitterd zullen worden. Het weder oprichten der Kerk van Engeland is eene daad, te groot om in een hoek volbragt te kunnen worden. Wij hebben wel gedaan toen we er ons op voorbereid hebben, dat zoo groot eene weldaad niet ontvagen zou worden zonder kruis. Het ligt niet in de wegen Gods, dat groote zegeningen worden uitgestort zonder het offer van groote smarten. Zoo de waarheid zich onder het volk in groote proportiën moet verbreiden, hoe kunnen wij dan ons verbeelden, hoe kunnen wij dan hopen dat de beproevingen en de onrust hare verspreiding niet zullen vergezellen?

Moeten wij verwonderd staan, omdat de winter nog niet geheel verdwenen is? Hebben wij het regt het vroeemd te vinden, dat op dezen Engelschen bodem de lente der Kerk gelijkt op eene Engelse lente; te weten dat het weder tusschen hoop en vrees doobert, tusschen vrede en strijd, tusschen schitterende beloften en teleurstellingen, en wij te gelijker tijd zullen hebben gure winden, hagelagten en onvoorziene stormen.

WIJK AAN ZEE en DUIN, 20 Mei. Eene buitengewoon strenge nachtvorst in deze gemeente en omstreken

gevallen, heeft de hoop der tuinders, boormans en Wijk aan Zee's op een goeden oogst, mensche lijker wijze gesproken, vernietigd.

De akkers met aardbeijen, welke bloemen nog niet gezet waren, alsmede de reeds gezette vrucht, als ook die weinige, welke zich nog aan de vruchtboomen vertoonden, zijn over het algemeen genomen, schier alle bevroren en afgevallen. De schade voor den tuinder, wiens voornaamste bestaan deze vruchten uitmaken, is voor alsnog onberekenbaar.

Ook de duizende velden met aardappelen alhier en elders geplant, zijn voor zoo verre zij reeds boven den grond groeiden, geheel en al bevroren en zwart en liggen ter neder; op nieuw moeten dezelve weer van den knol af kiemen en uitspruiten, waardoor een later gewas van wel vier of meer weken te voorzien is, daar zij nu geruimen tijd staan te kwiynen voor en aler zij weder eenigzins op hun verhaal kunnen komen.

Een treurig gezigt en duister vooruitzicht voor de toekomst, teekent zich in waarheid, alhier en in de omstreken. (Hbl.)

's HERTOGENBOSCH, 21 Mei. Met genoegzaam men, dat hij de stads-regering het plan bestaat tot herstelling van het vroeger zoo schoone, doch zoo jammerlijk in verval geraakte carillon, in den grooten toren der cathedraal van St. Jan. Volgens een hiervan door onze stadgenoot, den bekwamen toonzetter, den heer Christiaans, ingeleverd plan, zouden alle zich in den toren bevindende klokken moeten vergoten worden, en wel volgens voorstel van den ontwerper in de vermaarde klokkengietterij van de heeren Petit en Fritsen, te Aarle-Rixtel. Deze onderneming zoude nog al met groote kosten gepaard gaan, doch tevens in vele opzichten wenschelijk zijn.

LUXEMBURG, 20 Mei. De Kamer van Afgevaardigden is ontbonden; de kiezers zijn tegen 14 Junij bijeengeroepen, zullende de nieuwe Kamer den 21sten dier maand in buitengewone zitting vergaderen.

PER TELEGRAAF.

's Hare, 23 Mei.

In de zitting der Tweede Kamer van heden is de Armenwet aangenomen met 37 tegen 28 stemmen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 22 Mei. De Engelsche en Duitsche bladen blijven steeds melding maken van drie oorlogsfeiten in het Oosten, als het bombardement van Sebastopol, een nieuwe aanval op Odessa en eene overwinning door de Turken bij Olta behaald. De bijzonderheden omtrent deze gebeurtenissen ontbreken alsmede niet. In weerwil echter van dit alles mag men de waarheid dezer berigten in twijfel trekken.

Het gerucht van het bombardement van Sebastopol is het eerst door het *Fremdenblatt*, een orgaan dat te Weenen het licht ziet en weinig vertrouwen geniet, in omloop gebracht, op grond eener dépêche uit Gallatz; en evenzoo mag men hetwijfelen, of ook Odessa op nieuw een bombardement heeft te verduren gehad. Althans het gouvernement heeft brieven ontvangen van den vice-admiraal Hamelin, opperbevelhebber van het eskader der Middellandsche Zee, welke van het een of ander feit niets melden. In die brieven wordt alleen berigt gegeven van de beweging der eskaders in de Zwarte Zee, na het bombardement van Odessa. Zij is de hoofdzake lijke dit:

De vereenigde vloot kruiste voor Sebastopol en trachtte het Russische eskader, hetwelk uit 12 lineschepen, 3 fregatten en een groot aantal stoombooten scheen te bestaan, uit die haven te lokken, doch tot nog toe vruchteloos. Eene sterke divisie der vereenigde vloot was den 2 Mei afgezonden, om op de kust van de Krim en van Circassie de Russische sterkten en nederzettingen te vernielen, alsmede de Russische oorlogschepen die zij aldaar mocht aantreffen, en om de Turksche troepen met Schamgh en de onder zijn bevel staande Circassiers in aanraking te brengen. Intusschen bleef de vereenigde vloot in het gezigt van Sebastopol, ten einde te beletten dat Russische oorlogschepen aan de bedreigde sterkten te land kwamen. Een aantal Russische handelsvaartuigen waren door de Engelsche en Fransche kruisers genomen.

De Fransche stoomkorvet *Caton* en het Engelsche stoomfregat *Furious*, hebben aan aantal Russische schepen in de baai gelegen ten Noorden van Sebastopol, dicht bij land genomen, en dat wel in het gansche en onder het bevel der geweerschoten van de 1000 a 1200 man garnizoen van Eupatoria.

Da overeenkomst, den 20 April tusschen Oostenrijken en Russen gesloten, wordt thans in een verrijen u Hamburg, gedeeltelijk opgenomen in den *Moniteur* ontleed.

De verbindtenissen, welke de Tweede Duitse mogendheden hebben aangegaan, zijn in drie bijzondere documenten vervat: I. is een of en defensief verband. II. is bijgevoegd en op zich zelf staand artikel; en III. een militaire overeenkomst.

Het blijkt uit deze stukken dat, zoodra Rusland zijn voornemen laat blijken om de Donau-vorstendommen in te lijven, of den Balkan over te trekken, beide gezegde mogendheden offensief tegen dat rijk zullen te werk gaan.

Men leest in den *Moniteur*:

Onderscheiden dagbladen hebben reeds gesproken van de manoeuvres, door Rusland in het werk gesteld, om in Portugal een burgeroorlog te verwekken. Ziehier eenige bijzonderheden, uit Lissabon tot ons gekomen.

Het *Miguellistische* dagblad *A Napao*, twelk in een nieuw formaat het licht ziet, wedijvert met het *Journal de St. Petersburg*. Zijn eerste artikel is een brallende omschrijving van het laatste Russische memorandum. Het Russische leger, wel te verstaan, is onverwinnelijk, en dat der Turken bestaat zelfs niet. Wat de geallieerden betreft, hunne vloeten zijn tot niets nut, hun landmagt is onvoldoende, en zij zullen bij de verovering van Konstantinopel, de treurige rol van toeschouwers spelen. Het is uitgemaakt dat de helft van het eskader bij den aanval op Odessa vernield is, en dat het overhaast de wijk heeft genomen, om door de vloot van Sebastopol niet geheel verslagen te worden.

Het valt gemakkelijk te zien dat de artikelen van de *A. Napao* het werk zijn van een pen behendiger dan die doorgaans in dat blad artikelen levert. De bijzonderheden die medegedeeld worden omtrent de politiek van den Czaar, over de oorlogsfeiten der strijdvoerende legers duiden genoeg aan, uit welke bronnen het miguellistische blad put.

Twee predikers, welke zich uitgeven voor martelaars der Turken, trekken de omstreken van Braga rond, en verkondigen niets anders dan dat de Westersche natien, welke de ongeloovige Turken in hunne oorlog tegen de Russen, de godsdienstigste aller volkeren, ondersteunen, diep verachtelijk zijn.

Maar de waakzaamheid van het Portugeesche kabinet zal deze intrigues weten te ontmaskeren, welke geen andere uitkomst zullen hebben, dan de reeds genoegzaam bekende bedoelingen van Rusland in het helderste licht te stellen.

— De *Moniteur* behelst het volgende artikel:

»De door Rusland in het Oosten gevolgde politiek is niet nieuw; immers, bestaat er tusschen den oorlog van 1828 en den welken dat rijk nu heeft uitgelokt verschil, er is nogthans in de wijze van handelen een treffende overeenkomst. De politiek is duidelijk geformuleerd in een dépêche van graaf Pozzo di Borgo aan graaf van Nesselrode, dd. 28 November 1828, die in de verzameling van »Martens» met regt als een der merkwaardigste Staatsstukken van de Europeesche diplomatie wordt aangehaald. (Deel III der *Nouveaux suppléments*).

»Toen gelijk thans trachtte Rusland het hervormingsstelsel, waarin het Ottomannische rijk zijn wedergeboorte zag, in minachting te brengen en verklaarde, dat slechts daarom voor dat rijk eene nieuwe oorzaak van zwakte en verval te zien was; in den grond zag Rusland echter de gansche afwijking er van en de kracht door de Porte bereids er uitgeput was eene der voornaamste beschonwingen, welke graaf Pozzo deed gelden om spoedig den beslissenden slag toe te brengen.

»De Keizer, zedde de diplomaat, heeft het Turksche systeem op de proef gesteld en Zijne Majesteit heeft het in een begin van praktische en morale organisatie gevonden welke het tot hiertoe niet had. Heeft de sultan ons een heviger en regelmatig verzet kunnen tegenstellen, schoon hij nauwelijks de elementen van zijn nieuw hervormings- en verbeteringsplan had bijeengebracht, hoeveel sterker zouden wij hem gevonden hebben, ingeval hij den tijd gehad hadde er meer vastheid aan te geven en den slag boont te versterken, dien wij zoo veel moeten hebben te overschrijden, schoon de kunst slechts onvolkomen de natuur te hulp is gekomen!»

»Ook toen verklaarde het Russische gouvernement, dat het niets zou doen om de oproeren, die in het Ottomannische rijk mogten ontstaan, uit te lokken of aan te stoken. Maar graaf Pozzo di Borgo uitte het wezen in zijn denkbeeld van Rusland, bij dezelfde dépêche, in deze woorden: »Wij zullen de Christenen hunne onderdrukking laten bevechten en tegen onze vijanden al de stormen wekken, die hij uitlokt, wijl ze een gedeelte onzer natuurlijke verdediging worden en een middel, om hem te dwingen zich te onderwerpen aan de voorwaarden, welke onze eer en ons heil eischen hem op te leggen.

»Hetzelfde dokument, waaraan wij eenige citaten ontrokken, die schijnen geschreven te zijn in het vooruitzigt der tegenwoordige omstandigheden, behelst ook het verzoek van den veldtoeg, dat graaf Pozzo di Borgo aan het gouvernement voorstelde, en dat den Russischen generaal bevolen werd ten uitvoer te brengen.

»Bij de beschouwingen welke de Russische ambassadeur te Parijs te dien zake den graaf von Nesselrode onderstelde.

»Het is Excellentie bekend, dat, van den eersten oogenblikken het den oorlog betrof, ik mij veroorloofde u het denkbeeld te opperen, ons meester te maken der voornaamste vestingen die de midden-provincien van het Ottomannische rijk beschermen, en daardoor ook van de toe-

gangen tot de hoofdstad. Eenigen dier bolwerken zijn reeds in onze magt; de anderen, voornamelijk die aan den Donau overblijven, moeten ook in onze handen vallen. Zoodra zij in onze magt zijn, zullen wij niet slechts vrij in al onze bewegingen zijn, maar tevens een geduchte grens tegen de aanvallen van Oostenrijk opgeworpen hebben. Immers, dat rijk kan ons geen slagen toebrengen, dan door het binnendringen der Vorstendommen en het bedreigen onzer middelen van gemeenschap.

»Hebben wij eenmaal vasten voet op de beide Donau-oeveren, dan zal Oostenrijk een steunpunt missen, indien het in de vlakte wilde afdalen, terwijl in onze magt zou zijn, op onze beurt de strijdkrachten te bedreigen, welke het gewaagd mogt hebben. Die denkbeelden zijn dezelfde, welke ik in het opstel van het keizerlijk kabinet heb gevonden, waarin ik het plan heb kunnen erkennen om tevens aan den Donau te handelen en een genoegzaam leger vooruit te brengen, ondersteund door Varna en de vloot en beschermd door een observatie-korps tegen Chumla.»

»Dat plan, zegt de *Moniteur*, schijnt, althans gedeeltelijk, datgene te zijn wat het Russische gouvernement gewenscht had uit te voeren. Maar nu is de gesteldheid niet meer dezelfde dan in 1828. Toen waren de groote mogendheden, behalve het meer vooruitziende Oostenrijk, Rusland genegen. Zijn leger had slechts ongedisciplineerde troepen, zonder ondervinding voor zich; bovendien was de Ottomannische vloot te Navarin vernield en de Russische vlag heerschte in de Zwarte Zee.

»Europa's houding is thans geheel verschillend. Chumla en de sterkste plaatsen aan den Donau zijn in staat om een geduchten tegenstand te bieden, in afwachting der geallieerde legers; en wat Varna betreft, in 1828, het voornaamste steunpunt van het Russische plan, die stad wordt genoegzaam beschermd door de eenvoudige tegenwoordigheid der gekombineerde vloeten in de Zwarte Zee.»

— De Keizer zal zich naar Saint-Cloud begeven en vandaar naar Saint-Omer, alwaar hij voornemens is eene maand te verblijven.

ENGELAND.

LONDEN, 22. De *Standert* meent dat het bombardement van Sebastopol den 10 een aanvang heeft genomen onder bevel van den admiraal Lyons. Men kan slecht gelooven dat deze admiraal het opperbevel over de vloeten zou hebben aanvaard, zonder dat de gouvernementen van deze gebeurtenis en van het bombardement door den bevelhebber geopend eenige kennis zouden hebben bekomen.

— Lord Raglan heeft bij zijn komst te Konstantinopel een dagorde uitgevaardigd waarin onder anderen voorkomt:

»De opperbevelhebber heeft aan de troepen de noodzakelijkheid voer, om strikt de krigsrecht in acht te nemen, om personen en goederen te ontfangen alsmede de welken en gebruiken van het land tot welks ondersteuning en verdediging zij gezonden zijn, en inzonderheid om niet te treden in de moskeeën, kerken of woningen van een volk, hetwelk eigenaardige gewoonten heeft, zoo als bij geen andere natie van Europa gevonden worden.»

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 22 Mei. Het gerucht dat de heer Usedom, vertegenwoordiger van Pruisen bij den Heiligen Stoel zou worden terug geroepen, bevestigd zich. Deze gezant behoort naar men zegt tot de partij, welke gestemd is voor de aansluiting van Pruisen met de Westersche mogendheden.

STADSNIJEUWS.

BURGERSLIJK STAND.

AMSTERDAM, 23 Mei.

BEVALLEN (20 Mei): J. M. Saké, geb. van Beck, D. G. den Berger, geb. Hards, D. — (21 Mei): M. Erftmeyer, geb. Vogel, Z. — (22 Mei): E. Paerl, geb. Rubens, D.

BUTTENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 22 Mei. Belg. leen. 2½ pc. 49½, 1840, 1842, 3½ pc. 88½; 1848, —; Spanje 4½ pc. 17½; Binnent. 3 pc. 44½; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 61½.

PARIS, 22 Mei. Fransche 3 pc. 68,05; 4½ pc. 94 75; Bank-Aktien —; 3 pc. Spanje 35½; id. 1 pc. 18½; 4½ pc. Rusland 79; Met. 5 pc. 80; Rom. Leening 1850 —.

MADRID, 19 Mei. 3 pc. Schuld 34½; 1 pc. dito 18½.

LONDEN, 22 Mei. Consols 88½; 3 pc. Spanje buitent. 38½; 1 pc. dito 18½; Comité-Bewijzen 3½; Passiv. 4; 5 pc. Rusl. 94½; 4½ pc. dito 80½; 4 pc. Holl. 87½; 2½ pc. id. 58½; 5 pc. Sardinie 32½; Brazilië 96; 4½ pc. Peru 61; Gren. uig. 6; id. werk. 47; 3 pc. Mexiko 24½; 4 pc. Portugal 38; Ecuador —; Wissel op Amst. —; Parijs —; Petersb. —.

WEENEN, 22 Mei. Met. 5 pc. 81½; id. 4½ pc. 75½; Bank-Aktien 1203; Wissel op Londen 13,27; Amst. —; Parijs 162; Goud 43; Zilver 88.

BERLIJN, 22 Mei. 3½ pc. Pruisische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 77½; 5 pc. 93; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. —; Parijs —; Amst. —; Ween. —; Petersb. 3/w. —.

HAMBURG, 22 Mei. Spanje 3 pc. 32½; id. 1 pc. 17½; Rusl. 5 pc. 90; 3 pc. Mexikanen —; Wissel op Amst. —; Londen kort —.

FRANKFORT, 22 Mei. Met. 5 pc. 60½; 3 pc. Spanje binnent. 34½; id. 1 pc. 18½; Wissel op Londen 3/m. 11½; Amsterdam —; Parijs 93½; Weenen 86½.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.				
22 MEI 4 m. gebl. 23 MEI 4 m. gebl.				
Nederl., Werkel. Schuld a 2½ pCt.	57½	57½	57½	57½
Dito Dito	3	68½	68½	68½
Dito Dito	4	85	85½	85½
Amortisatie	3½			
Handel-saatschappij	4½			
Haarlemmermeer	5			
O. L. Leening 1844	4			
Aand. Arnk. Spoorweg	4½			
Dito Hollandsche dito	4½			
Obligatiën	4½			
België, Certifikaten	2½			
Dito	4½			
Dito Rothschild	2½			
Frankrijk, Certifikaten	3			
Rusl., bij Hope en Co.	5	96½	97½	97½
Dito A. 1828—1829	5	96	96½	
Inschr. op 't Grootboek	6			
Dito Certifikaten	6	57½		
Certifikaten te Hamburg	5			
Negot. 1831 en 1833	5			
Negot. 1840	4		73	
Dito Stieglitz	4	71½	71½	72
Dito Nieuwe	4			
Nieuwe Engelsche	4½	79½	79½	
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans 1	18½	18½	18½	
Nieuwe	3	38½	38½	
Binnenlandsche	3	34½	34½	34½
Cert. Coup. Sp. Com.	4½	4½	4½	
Amortisable Schuld	3½	4	4	
Portugal, te Londen	3	33½	33½	33½
Dito Uitgestelde				
Weener Bank	5			
Dito	4			
Metalliek 1816—1852	5	58½	58½	58½
Dito 1847	2½	29½	29½	
Dito 1851 en 1852	2½	29½	29½	
Dito 1849	5	72½	72½	
Dito Letter B	5	72½	72½	
Aand. f 500 bij Rothschild				
Dito -250 dito 1839				
Napels, Cert. bij L. en B.	5			
Polen, Obligatiën	4	60½		
Aandeelen 1835			133½	
Dito met Loting fl. 500				
Sardinië, te Londen	5			
Denemarken, dito	5			
Peru, dito	4½			
Grieken, te Londen	5			
Philadelphia, bij Hope en Co.	5			
Dito te Londen	6			
Dito Bank			3½	
Louisiana, te Londen	5			
Brazilië, te Londen 1824	5		94½	
Dito 1843	5			
Grenada, dito a £ 100	2½			
Dito Uitgestelde			6½	
Ecuador			2½	
Mexiko, te Londen a 100	3	22½	22½	22½
Dito Onbepaalde	3	22½	22½	22½
Venezuela, te Londen	3½			
Dito Uitgestelde	1			
Bij tamelijk veel affaire in de hoofdschorsen waren meest alle fondsen iets vaster.				
Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.				
Wisselkoers.				
Parijs	2/m. f 55½	Livorno	2/m. f 38½	
.	zigt 56½	Napels	80½
Bordeaux	2/m. 56½	Petersburg	1.88
.	1/m. 55½	Weenen	6/w. 25½	
Madrid	3/m. 240	Augsburg	35½
Cadix	Frankfort	99
Seville	Hamburg	2/m. 55½	
Bilbao	zigt 35½	
Lissabon	Londen	2/m. 11,60	
Porto	zigt 11,72½	
Genua	2/m. 45½	Rotterdam	
NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTERESTBETALINGEN, UITLOTTINGEN, GELDBELENINGEN, ENZ.				
PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSSBARE OBLIGATIËN.				
Metalliek	f 21,30	a —	Pruisische	35½
Napelsche
Div. in 251	11,57½
Eng. Russen	11,57½
Fransche	55½
Belgische	55½
Coup. Portugal Binnent. 2de Semester 1853, a 15 MR.
SPECIE-COURS.				
GOUDEN SPECIËN.				
Stukken a f 10 per Stuk	f 9,63	a 9,75	
Oude Gerande Dukaten	5,60	5,70	
Wichtige Souvereynen	11,60	11,70	
.	9,60	9,60	
Stukken van 20 Francs	9,40	9,50	
Baren Goud en Specie a f 1442,60 per Ned. G. fl. 9½ a 10 pc.
ZILVEREN SPECIËN.				
Piasters	per Stuk f 2,55	a 2,60	
Stukken van 5 Francs	2,33	2,36	
Brabandsche Kroonen	2,65	2,70	
Frankelie	2,70	2,75	
Pruisische Daalders	1,75	1,78	
Zilver 1000 a 980
.	900	900	104,20 104,70
HAARLEMMEER-POLDER. — De zesde verkoop van de				

gronden in den Haarlemmermeer-Polder heeft op den 18 en 19 dezer te Amsterdam plaats gehad. Van de 3750 45 in veiling gebragte bunders, zijn 3510 81 bunders verkocht gezamenlijk voor f 1,357.900 en alzoo gemiddeld voor ruim f 386 per bund. De verkoop van 239.64 bunders is opgehouden. In het geheel hebben de tot dus verre verkochte 9932.73 bunders opgebracht f 4,632,150 of gemiddeld f 467 per bund.

De heeren Hope en Co., Ketwich en Voornbergh en Wed. W. Borski hebben bekend gemaakt, dat de coupons der 5 pCts. Russische Certifikaten, in zilver, van hunne administratie, verschenen 1/13 Maart 1854, van heden af zullen worden betaald ten kantore van de Associatie-Cassa, met f 20.20.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

ROTTERDAM, 22 Mei. Tarwe. Puik jarige Zeeuwsche Vlaams. en Overm. f 405, 443; Middelsoort f 345, 398; puik n. Zeeuws., Vlaams. en Overm. f 435, 458; Middelsoort f 405, f 428; Blaauwe dito f 345, 360; Zomer dito f 345, 360. — 156/2 & witbonte Poolische f 490; 156/2 & Sandomir f 445; 166/2 & Petersburg Kubanka f 460. — Rogge. N. Zeeuwsche en Vlaamsche f 353, 368; N. Noordbrabandsche f 330, f 342. — 152, 153/2 & Amerikaansche f 350, 358; 144/2 & Eupatoria bij partij f 300; 147/2 & dito f 310; 143 2 & Archangel f 325. — Gerst. N. Zeeuwsche en Vlaamsche Winter f 198, 216; N. dito Zomer f 183, 198. — Haver. Zeeuwsche en Polder Korte f 159, 171; Dito en dito Voeder f 132, 144. — Boekweit. Noordbrabandsche op 140/2 & f 262, f 265; Grootbrabandsche f 260, 262, f 263; Vlaamsche f 258; Holsteinsche f 245, 254; Sleeswijksche f 240; Oost-Vriesche. Veen f 250; Rijn f 255, 258. — Boonen. Zeeuwsche Paardeboonen f 216, 228; Duiveboonen f 248, 263; Walchersche Witte f 390, 405; Zeeuwsche dito f 315, f 375; N. Walchersche Bruine f 383, 405; N. Zeeuwsche Bruine f 333, 383. — Erwt. N. Walchersche Blaauwe f 322, 338; dito Zeeuwsche ordinaire f 285, 308; dito dito groote f 300, 315; dito dito Witte f 293, 308; dito dito Graauwe f 300, 330; dito Geldersche dito f 405, 435. — Koolzaad als voren. Verkocht: Zeeuwsch Gestort 65 & Overmaasch Zakmaat 65 & Vlaamsch Gestort 66 &. — Kanariezaad in een doen. Verkocht van f 8,50 tot 9,50. — Inlandsch Hennepzaad tot f 215 verkocht. — Bruin Mosterdzaad, Nieuw f 20, 22, Geel dito f 19, 21 per Mud. — Raapkoeken f 80, 85. Lijnkoeken f 105, 110 per 1040 St. Ter Beurze is verkocht: Tarwe. 156/2 & witbonte Poolische f 490, 500; 163/2 & Hooglandsche Kleefische f 480; 163, 164/2 & puik dito f 485, 490; 160/2 & Hooglandsche Kleefische f 460; 163, 164, 165/2 & Bovenl. Ris f 455, 460, f 475; 161, 162/2 & dito f 445, 452; 158 2 & Bovenlands. f 430. — Rogge. 143/2 & puik Nieuwe Archangel f 328; 142/2 & puik dito f 312, 315; 147/2 & Odessa bij partij f 307; 143/2 & Liebau te Schiedam f 300; 140/2 & jarige Archangel dito f 300. — Gerst. 128, 129/2 & Liebau te Schiedam f 222, 224, f 226. — Boekweit. Rozendaalsche op 140/2 & f 265. SCHIEDAM, 22 Mei. Rogge. Verkocht: 143/2 & Libau f 300 6/w.; 140/2 & jarige Archangel f 300. — Gerst. 128, 129 2 & Libau f 222, 224 kont., f 226 6/w. — Moutwijn f 18,25; Jenever f 22,75; Amst. Proef f 23, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 22 Mei. P. A. Wielema, Drie Vrienden, Suriname

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Kapt. G. Eijlers, van Soerabaja in Texel binnen, rapporteert gepraaid te hebben: Den 18en Mei, bij den hoek van Holland, Anna en Christina, J. C. Joon, v. Amsterdam n. Batavia. Kapt. R. A. Welena, van Suriname in Texel binnen, rapporteert den 15en Mei bij Goudstaart gezien te hebben, het schip Harmonie, kapt. W. J. Wilkens, vrn Rotterdam naar Konstantinopel.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 22 Mei, in het O. Z. Heeren Logement.

1. Een Huis en Erve, Keizersgracht, KK 361; f 13800, f 100, Opgehouden.
2. Een Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Prinsengracht, CC 514; f 1350, f 800, J. Dinger.
3. Een Huis, Tuin en Erve, Heerengracht, V 337; f 4600, f 150, J. A. van Minden.
4. Een Huis en Erve, Singel, G 389; f 7050, f 600.
5. Een dito, Singel, achter voormeld Perceel, G 390; f 7000, f 350.
6. Een dito, Reguliersgracht, AA 745; f 9250, Opgehouden.
7. Een dito, belendende N°. 6, AA 744; f 6900, dito.
8. Een Perceel Wei- en Hooiland, aan den Haarlemmer Weg, Gemeente Amsterdam, groot b. 3.3250; f 5525, f 2, D. de Vriend
9. Een Huis, Achterhuis en Erve, Pijpenmarkt, E 408 en 409; f 3300, f 25, Opgehouden.
11. Een Huis, Achterhuis en Erve, St. Annastraat, J 367; f 637, f 100, J. Feije.
12. Een Stuk Wei- en Hooiland; aan den Haarlemmer Vaart, in den Spieringh. Polder, groot b. 2 2080; f 1225, G. van Heerde.
13. Twee Huizen en Erven, Kerkstraat, JJ 310 en 311; f 4030, f 100, P. Palmboom.
14. Een Pakhuis en Erve, Oude Schans, R 282; f 2425, A. M. Braskamp.
15. Een Huis en Erve, tweede Rozendwaarsstraat, EE 117; f 1825, f 20, W. K. van Maarschalkerwaart.
16. Drie Huizen en Erven, in den Passiesgang, Moengracht, DD 56 a 58; f 1075, f 30, J. M. Meijer.
17. Een Huis en Erve, Laurierstraat, EE 520; f 1400, f 100, A. Jong.
18. Een Loods en Erve, Huidenstraat, HH 488; f 1025, f 70, B. Romijn, Pz.
19. Een Huis, Tuin en Erve, Goudsbloemstraat, QQ 502; f 400, f 40, C. H. Gijsselman.

21. Drie Huizen, Overtoomschen Weg, J 103 a 105; f 2375, f 25, Opgehouden
N°. 10 en 20 zijn niet geveild.

Advertentiën.

(4043) Heden overleed ten gevolge eener tusschenpozende koorts na voorafgaande griep, onverwachts onze waarde Moeder en Behuwd-Moeder MARIA ELISABETH VAN CAPEL, Weduwe van GERARDUS HUIJSMAN, in den ouderdom van bijna 78 jaren.

Hoe zwaar ons dit verlies treft, zal ieder kunnen beseffen, die de ovtredene in haar voorbeeldig leven gekend hebben.

AMSTERDAM, 20 Mei 1854.

J. G. HUIJSMAN.

H. L. HUIJSMAN.

geb. BOSSETTI.

Strekken deze zoo wel tot algemeene als bijzondere kennisgeving zoo binnen als buiten de Stad.

(4038) Heden overleed na voorzien te zijn van alle sacramenten der stervenden, in den ouderdom van ruim 70 jaren, waarvan ik er 33 met hem door een gelukkig Huwelijk was vereenigd, mijn hartelijk beminde Echtgenoot WILLEM BRANS. Ik verlies in hem een liefderijk en Echtgenoot, zijne kinderen een zorgdragenden Vader.

A. C. E. BRANS—SCHEFFER.

VEENDAM, 20 Mei 1854.

(4037) Heden nacht overleed onze waarde Vader en Behuwdvader THEODORUS FREDERICUS ANTONIUS KISTEMAKER, in leven Med. Doctor, in den ouderdom van 75 jaren en 10 maanden, na voorzien te zijn van de H. Sacramenten der stervenden.

P. A. A. KISTEMAKER,

Med. Doctor.

Uit aller naam.

OLDENZAAL, 20 Mei 1854.

J. WILLEMS, Notaris te Etten, Arrondt. Breda, zal aldaar, ten verzoeken van zijn Principaal, op Dingsdag 30 Mei 1854, des avonds omtrent 7 ure, in het Logement DE ZWAAN, finaal verkoopen:

Een welingerigte en reeds lang bestaan hebbende **BIERBROUWERIJ**, met **2 Ketels, Werk- en Geelkuipen, 3 Koolbakken, 2 Bierkelders, Pakhuis, 1 Welpomp** binnen, en **2 Welputten**; eene **MOUTERIJ** met **looden Garstbak**, benevens het **Vaatwerk** en **Gereedschappen** tot de Brouwerij behorende; wijders anexe **HEERENHUIZINGE**, met **3 Beneden en 3 Bovenkamers, Keuken, 2 Kelders, Waschhuis** met koperen Fournuisketel en Kelder; **Stallingen** voor Paarden en Koebeesten, **Schuur** en **Tuin**, staande en aan elkander gelegen in het dorp **Etten**, voormeld; Kadastraal Sectie L N°. 72 en 1179, groot 21 roeden, 70 ellen; welk perceel en goederen te zamen ter voorloopige veiling zijn ingezet op de geringe som van f 3550. (4036)

Wij vernemen dat professor Holloway te Londen woonachtig, op het Strand n. 244, een agentschap heeft gevestigd op Java, en wel te Batavia, voor het verkoopen van zijne beroemde zelf en pillen, welke sedert een aantal jaren reeds een grooten naam hebben over de geheele aarde. Vele bijzonderheden van plaats gehad hebbende genezingen door middel dezer zelf en pillen hebben sedert lang dit land bereikt, en er bestaat geen twijfel, dat zij aldaar van het hoogste nut kunnen zijn. Wij raden dus een ieder aan, dezelve eens te beproeven, en

twijfelen geen oogenblik of men zal voortgaan daarvan gebruik te maken, telkens wanneer de noodzakelijkheid zich opdoet.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: **Doosjes Pillen** a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50.

Potjes Zalf a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.05, f 13.85, f 22.95.

Zijn op franco aanvragen a contant te bekomen bij B. ADAMA, Apotheker, Heerengracht hoek Utrechtschestraat, N°. 22 te Amsterdam, bij A. P. MAUS te Utrecht, en bij J. STRAATMAN, hoofd-depohouder te 's Bosch, alsmede te Londen, Strand 244, *Holloway's Establishment*. (3908)

(4045) Voor een **FATSOENLIJK JONGELING** bestaat goede gelegenheid tot het aanleeren van **Administratieve Kennis** bij eenen Ontvanger van 's Rijks- en gemeente-belastingen en tevens voor het postwezen, op een aangenaam dorp dicht bij Amsterdam, tegen bilijke vergoeding voor kost en inwoning. Met franco brieven zich te adresseeren aan het hulp-postkantoor te Buiksloot.

Boekhandel van Gebr. Verhoeven, te 's Hertogenbosch.

VOORDEELIG AANBOD.

VAN EENE SCHOONE VERZAMELING BOEKWERKEN NEDERLANDSCHEN STIJL EN ALLEN KERKELIJK GOEDGEKEURD.

(Geschikt zoo voor lektuur in huisgezinnen als voor prijzen.)

Christelijke Maand (de), of overdenkingen en gebeden op elken dag der maand, door J. M. SAILER, Bisschop van Germanicopolis, enz. . . . f 0.70

Gelukkig Jaar (het), geheiligd door de overweging der lessen en voorbeelden van de Heiligen, door den Abt LASAUSSE. . . . f 1.00

Jezus aan het Kruis. Het boek der uitverkooenen, door pater J. P. DE SAINT-JURE. Uit het Fransch door J. L. F. DONKERS, R. Hz., Kath. Pr. . . . f 0.80

Kersnacht (de), of teedere godvruchtigheid tot het Kind Jezus, door den H. Alph. de Liguori. . . . f 0.5

Leven van den H. Aloysius van Gonzaga . . . 1.00

Leven van den H. Franciscus Xaverius. Met portr. . . 0.50

Leven van den H. Ignatius van Loyola, door pater BOUHOURS . . . f 1.00

Leven van de H. Theresia. Met portret . . . 0.50

Leven van den H. Vincentius a Paulo. Naar het Fransch van CAPEFIGUE, met 8 platen, 2 dln. in een band f 1.00

Liefde tot Jesus Christus (de) in oefening, door den H. Alph. de Liguori. Met portret . . . f 0.50

Mijsterien of geheimen van den Rozenkraan, toegepast op de voornaamste Feestdagen door het jaar; door W. R. VAN ZEELAND. Met de H. Mis en Kruisweg f 0.65

Troost der H. Godsdienst in alle omstandigheden des levens, door een R. K. Pr. . . . f 0.40

Uithoezeming der Ziel tot haren God, door de H. THERESIA VAN JESUS. Naar het Fransch . . . f 0.20

Verrept, godvruchtige onderwijzingen op de bijzonderste plegtigheden van het H. Sacrament, op de HH. Harten en andere oefeningen tot de HH. Mijsterien. (500 Bladz. in-12.) . . . f 0.25

Ware Bruid van Jesus Christus (de), door den H. Alph. de Liguori, 2 Dln. in één band . . . f 1.50

Ziel op den Calvarieberg (de), door den H. Alph. de Liguori, 2 Dln. in één band . . . f 0.40

Godelijk Kind Jesus (het), met gebedenboekje met plaatjes, in gaillustreerd lederen koker, 5 Exemplaren. — 30 c. . . . f 1.50

De geheele verzameling **VIJF GULDEN**.

Aan denzelfden prijs verkrijgbaar bij hunne gewone Correspondenten.

(4042)

GEDENKPENNING

VAN DE HERSTELLING DER

BISSCHOPPELIJKE HIERARCHIE in Nederland.

De Uitgever C. L. VAN LANGENHUYSEN, gesteund door de goedkeuring en intekening van Hunne Doorl. Hoogw. de AARTSBISSCHOP en de BISSCHOPPEN, en van Z. Exc. den INTERNUNTUS, maakt bij dezen bekend, dat de Gedenkpenning bijna geheel afgewerkt is en eerstdaags geslagen zal worden.

Al degenen derhalve, die exemplaren in **Brons** tot ongeveer f 2.50 a f 3.00, in **Zilver** tot f 15.00, of in **Goud** van dezen Gedenkpenning verlangen, worden dringend uitgenoodigd daarvan bij den Uitgever, of bij hun gewonen Boekverkooper opgave te doen; aangezien er geene Medaljes boven het BESTELDE GETAL geslagen en de stempels, bij de aflevering der exemplaren, VERBROKEN worden.

NB. Na 1° Mei worden geene bestellingen meer aangenomen.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.